

Referat despre locuintele din epoca preistorica

La inceput stramosii oamenilor traiau sub cerul liber. Cautau, fireste, sa se adaposteasca si in pesteri in regiunile unde se gaseau. Locuri preferate erau si cavernele din preajma nurilor, care pe langa apa de baut la ande-mana ofereau si conditii mai avantajoase de vanatoare (sau de pescuit), in timp ce malurile inalte constituiau un bun adapost natural.

Incepand de la sfirsitul paleoliticului inferior stramosii omului au ocupat tot mai mult pesterile; la inceput, numai in perioadele de frig intens. Contra fiarelor, pesterile erau pazite la intrare de un foc intretinut continuu. Existau si grote (dar se pare ca acestea nu erau locuite) in care se oficiau primitivele acte de cult de obicei in partea cea mai retrasa, intr-o incapere laterala sau in fundul pesterii.

In epocile urmatoare (probabil in paleoliticul mijlociu, sigur in paleoliticul superior) au aparut locuintele construite colibele. Primele colibe sau bordeie erau locuinte comune folosite de un grup mai mare. S-au gasit urmele unor asemenea bordeie, amenajate in gropi naturale (adinei pana la 3 m), captusite cu "pereti" alcatuiti din oase de mamut ori clin prajini. Bordeiele erau acoperite cu piei ale animalelor vanate, cu crengi sau cu pamint. Astfel de locuinte de grup, avand forma ovala, sau circulara (cu un diametru de circa 5 m), sau rectangulara cu o lungime de pana la 12 m, aveau una sau mai multe vetre de foc. Dar nici acum, si nici chiar in paleoliticul superior nu se poate vorbi inca de "case" propriu-zise, de constructii avand pereti si acoperis ca elemente independente, ci doar de structuri primitive de tipul colibei.

Asezarile erau de scurta durata in functie de prezenta si de natura vanatului, precum si de natura ocupatiilor in general a celor care le locuiau. De multe ori insa asezarile erau ocupate pe o perioada de timp lunga (ca, de pilda, cele descoperite in Austria, in Ucraina sau in Moravia), putandu-se intinde chiar pe o suprafata de mai multi kilometri patrati. Incat, in paleoliticul superior se poate vorbi de adevarate sate de vanatori; bineinteles, rare si de regula cu o populatie de 50 pana la 100 de persoane.